

DESIDERIO DESIDERAVI

CARTA APOSTÒLICA DEL *PAPA FRANCESC*

La necessitat d'una formació litúrgica seriosa i vital

47. Una altra qüestió decisiva –reflexionant de nou sobre com ens forma la Litúrgia– és l'educació necessària per adquirir l'actitud interior, que ens permeti situar i comprendre els símbols litúrgics. Ho expresso de forma senzilla. Penso en els pares i, més encara, en els avis, però també en els nostres rectors i catequistes. Molts de nosaltres aprenem d'ells la força dels gestos litúrgics, com el senyal de la creu, el fet d'agenollar-se o les fórmules de la nostra fe. Potser que no en tinguem un record viu, però podem imaginar fàcilment el gest d'una mà més gran que pren la petita mà d'un nen i l'acompanya lentament mentre traça, per primer cop, el senyal de la nostra salvació. El moviment va acompanyat de les paraules, també lentes, com per apropiat-se de cada instant d'aquest gest, de tot el cos: «En el nom del Pare... i del Fill... i de l'Esperit Sant... Amén». Per després deixar anar la mà del nen i, disposat a acudir en la seva ajuda, veure com repeteix ell sol aquest gest que li han donat, com si fos un hàbit que creixerà amb ell, donant-li un sentit que només l'Esperit sap fer. A partir d'aquest moment, aquest gest, la seva força simbòlica, ens pertany o, millor dit, pertanyem a aquest gest, ens dona forma, som formats per ell. No cal parlar massa, no cal haver-ho entès tot sobre aquest gest: cal ser petits, tant a l'entregar-lo, com al rebre'l. La resta és obra de l'Esperit. Així hem estat iniciats en el llenguatge simbòlic. No podem permetre que ens robin aquesta riquesa. A mesura que creixem, podem tenir més mitjans per a comprendre, però sempre amb la condició de seguir sent petits.■

(continuarà)

Diumenge, 22 d'octubre de 2023. Núm. 726

DIUMENGE XXIX DE DURANT L'ANY

A DÉU, EL QUE ÉS DE DÉU

Comentari a les lectures d'avui, i sobretot a l'evangeli d'aquest diumenge, s'haurien d'emmarcar en el text del salm 95, que hem cantat després de la primera lectura. Perquè sinó, caurem en l'ambigüitat d'accentuar un aspecte, en detriment de l'altre, de la famosa sentència de Jesús: “*Doncs, torneu al Cèsar això que és del Cèsar i a Déu allò que és de Déu*”. És evident que en comentar aquesta frase de l'evangeli, cada ú tira l'aigua al seu molí. I no hem d'oblidar que aquesta resposta de Jesús a la insidiosa pregunta dels fariseus ve a ser més aviat una evasiva.

Què diu doncs el salm 95, el salm responsorial d'avui: “*Doneu al Senyor honor i majestat*”. Podem donar a Déu res que ja no tingui? Tenim res per donar a Déu, que no ho hàgim rebut abans d'ell mateix? La resposta la trobem en el mateix salm: “*El Senyor és gran, és digne de ser lloat... perquè el Senyor ha fet el cel*” No podem donar res a Déu, simplement podem i hem de retornar-li el que d'ell hem rebut, és a dir: Tot.

Jesús, per tant, no ens ensenya cap doctrina política, ni social. No avala cap sistema tributari, ni cap ordenament jurídic. No es decanta ni pels usos i costums dels jueus, ni pel sistema opressiu de l'imperi Romà que en aquell temps ocupava Judea. Més aviat ens ensenya a viure en l'harmonia que ve del seu poder únic i en la llibertat dels fills de Déu.

Tornem al salm responsorial: “*Adoreu el Senyor... que sentència amb raó les causes del pobles*”. Aquest és l’únic absolut. Les altres coses, com deia el Concili Vaticà II, son deixades a la justa autonomia de les realitats terrenes (Cf. *Gaudium et Spes*, 36).

Així, doncs, que en la nostra vida hi traspui sempre aquest sotmetiment a Déu, el nostre veritable i únic Senyor (Kyrios). És a ell i només a ell, a Déu, a qui haurem de donar comptes de la nostra vida, quan arribi l’hora darrera. Els cristians de les primeres generacions, sotmesos com estaven a l’autoritat de l’emperador romà, van haver d’escollir entre el Cèsar o el Crist. A molts d’ells avui els venerem com a màrtirs, testimonis de la fe, per haver donat la vida per confessar que Jesús és l’únic Senyor. Tant de bo la nostra vida fos tant coherent, que també ens mostréssim als ulls del món com a autèntics testimonis d’haver sabut donar a Déu tot el que li correspon. Finalment, recordem que avui és el dia del DOMUND, dia de pregària i d’ajut econòmic a la tasca missionera de l’Església. El papa Francesc en l’*Evangelii gaudium* ens demanava a tots que escampem arreu la joia de la fe. Per escampar aquesta joia de creure primer cal viure amb alegria la pròpia fe. Només així renaixerà l’alegria en els cors dels qui senten l’anunci de la Bona Nova. Recordem-nos de tants missioners i cooperants voluntaris que desgasten la seva vida al servei de la promoció i de l’evangelització dels pobles del tercer món.■

* * * * *

COTÓ DE SANT NARCÍS

Per una piadosa tradició, que té el seu origen en una guarició extraordinària atribuïda a la intercessió del bisbe i màrtir sant Narcís, patró de Girona, ha esdevingut un costum popular, acudir al seu sepulcre, en el dia de la seva festa, per recollir el cotó, al qual se li atribueixen propietats guaridores del mal d’orella. A això fa referència la inscripció llatina que podeu veure en la bosseta del cotó: “*Donum Sancti Narcissi*”, que vol dir: *Ofrena de sant Narcís*. El do o ofrena de sant Narcís al qual fa referència, vol expressar que la pregària feta amb fe, fruit de la devoció que es manifesta a sant Narcís, en venir a recollir aquest cotó, és signe de la confiança que es té envers Déu, que obra meravelles a través dels seus sants.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30. Festius: 12’00 i 18’30. Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30. Feiners: 8’30 (*Celebració de la Paraula*)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 21: 18,30: Pel poble
Diumenge, 22: 12,00: Pere Ribas. 18,30: Família Marquès Lladó
Dimarts, 24: 18,30: Per les vocacions
Dimecres, 25: 18,30: Pels difunts de l’Orde del Sant Sepulcre
Dijous, 26: 18,30: Joaquim Roura i Font
Divendres, 27: 18,30: Pere Ribas
Dissabte, 28: 18,30: Família Marquès Suriñach
Diumenge, 29: 9,00: Difunts Parròquia. 11,00: Pel poble.
 13,00: Intenció particular. 18,30: A Sant Narcís

* * * * *

PROGRAMA FESTA DE SANT NARCÍS TRIDU DE PREPARACIÓ

Dijous, dia 26

18’30: Missa a la Capella de sant Narcís. Predicarà el P. Josep M. Camprubí, salesià, rector de la Parròquia de Santa Eugènia

Divendres, dia 27

18’30: Missa a la Capella de sant Narcís. Predicarà el P. Ramon Bosch, salesià, superior de la Comunitat Salesiana de Girona

Dissabte, dia 28

18’30: Missa a la Capella de sant Narcís. Predicarà Mn. Joan Baburés, Rector de la Basílica parroquial de sant Feliu

DIUMENGE, DIA 29, SOLEMNITAT DE SANT NARCÍS, BISBE I MÀRTIR, PATRÓ DE GIRONA I DEL BISBAT

9’00: Missa a la Capella de sant Narcís

11’00: Solemne Missa Major. Presidida pel Sr. Administrador Diocesà, Mn. Lluís Suñer i Roca

13’00: Missa a l’Altar Major

18’30: Missa a la Capella de sant Narcís.